

הממונה על הגנת הפרטיות
 א' טבת תש"ף | 29.12.2019
 סימוכין: PP19.004.001

מדיניות ההגנה על הפרטיות בבנק ישראל

1. מסמך זה מציג את מדיניות ההגנה על הפרטיות בבנק ישראל. הוא מפרט את החובות שהוחלו על העובדים ומנהליהם במטרה להגן על פרטיות נושאי המידע - האנשים שהמידע האישי¹ מתייחס אליהם - מידע שמתקבל, נשמר, מנוהל או מועבר באמצעי מגנטי או אופטי, בעותק מודפס (hardcopy) או בעל פה.
2. המידע והידע בבנק ישראל הם נכסים שמאפשרים לו לקדם את המטרות שהוגדרו בסעיף 3(א) לחוק בנק ישראל, תש"ע-2010², לבצע את התפקידים שנקבעו בסעיף 4 לאותו חוק³, לספק שירותים בהתאם למטרותיו ולתפקידיו, להחליט החלטות, לתמוך בפעילותו ולשמור על רמה מקצועית גבוהה. אולם בנק ישראל מכיר בכך שמידע אישי שייך לאדם עצמו, ולכן הוא מנהל את המידע האישי כנאמן של הציבור ולטובתו.
3. בנק ישראל מכיר במעמד החוקתי של הזכות לפרטיות (סעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו) ומודע לכך שמוטלת עליו אחריות לנהל את המידע שהוא מקבל או יוצר ולהגן עליו, בכלל זה המידע האישי המוגן בחוק הגנת הפרטיות תשמ"א-1981 (להלן - "**חוק הגנת הפרטיות**"). בהתאם לכך בנק ישראל מקצה משאבים: ניהוליים, כספיים ואחרים - למימוש אחריות זו.
4. הגנת הפרטיות בבנק ישראל נדרשת על פי חוק, והיא נועדה להגן על הפרטיות וזכויות האדם של נושאי המידע שהוא אוסף, שומר ומנהל וכן של עובדיו ושל נותני שירותים. איסור הפגיעה בצנעת חייו של אדם נזכר גם במשפט העברי בהקשר לסוגיות רבות. בהקשר זה ניתן כמובן לציין את חרם דרבנו גרשום על עיון בתוכן מכתב ללא רשות הכותב. אפשר גם להשתמש בנבואת בלעם הנזכרת בספר במדבר: "וישא בלעם את עיניו, וירא את ישראל שכן לשבטיו... וישא משלו ויאמר... מה טבו אהליך יעקב, משכנותיך ישראל", ואת מדרשי חז"ל באותו הקשר: "מה טבו - על שראה פתחיהם, שאינן מכוונים זה מול זה", כמקור חוקי-משפטי לאיסור הפגיעה בצנעת הפרט והחדירה לפרטיותו של אדם.

¹ מידע אישי - כהגדרת "מידע" בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981: "נתונים על אישיותו של אדם, מעמדו האישי, צנעת אישיותו, מצב בריאותו, מצבו הכלכלי, הכשרתו המקצועית, דעותיו ואמונתו". הפסיקה הרחיבה את ההגדרה והיא כוללת גם: מספר ת"ז, מידע ביומטרי, ומידע שעבר אנונימיזציה. תקנות הגנת הפרטיות (אבטחת מידע) מכילות בהגדרת "מידע אישי" גם נתוני מיקום, הרגלי צריכה, מידע גנטי ועוד.

² מטרות בנק ישראל: שמירה על יציבות מחירים, תמיכה במטרות אחרות של המדיניות הכלכלית של הממשלה, ותמיכה ביציבות המערכת הפיננסית ובפעילותה הסדירה.

³ תפקידי בנק ישראל: לנהל את המדיניות המוניטרית, להחזיק את יתרות המט"ח של המדינה ולנהלן, לתמוך בפעילות הסדירה של שוק המט"ח בישראל, לשמש בנקאי של הממשלה, להסדיר את מערכת התשלומים והסליקה במשק, להנפיק מטבע ולהסדיר את מערכת המזומנים במשק ולכוונה, ולפקח על מערכת הבנקאות.

5. בנק ישראל מקפיד לאסוף ולשמור רק את המידע האישי הנדרש למילוי התפקידים שהחוק קובע לו, ולהשתמש בו לקידום מטרותיו בלבד, לצורך כך עליו לוודא:
- 5.1. ככלל, בנק ישראל לא יחזיק מידע שאינו נחוץ לקידום מטרותיו וביצוע תפקידיו;
- 5.2. כל פרט מידע אישי שבנק ישראל אוסף משמש אותו רק למטרה שלשמה הוא נאסף;
- 5.3. עובד בנק ישראל לא ישתמש במידע שהגיע אליו במסגרת תפקידו כדי לקדם מטרות פרטיות או מטרות שאינן נוגעות למילוי תפקידו.
6. בנק ישראל מנהל מאגרי מידע שכוללים מידע אישי רגיש, מידע אישי בהיקף רחב או מידע אישי שמתקבל בצורה שיטתית (כדוגמת דיווחים בהתאם להוראות הדיווח לפיקוח על הבנקים). רשימת מאגרי המידע נכללת בדוח של הממונה על חוק חופש המידע, ודוח זה מתפרסם מדי שנה באתר האינטרנט של בנק ישראל.
7. בהתאם להגדרת "מנהל מאגר" בחוק הגנת הפרטיות, בנק ישראל ממנה לכל אחד ממאגרי המידע מנהל, היינו עובד שמכיר היטב את פרטי המידע במאגר, את מקורות המידע, ואת השימושים בו. בנק ישראל יעמיד לרשות מנהלי המאגרים את כל התנאים הנדרשים למילוי תפקידם, לרבות סיוע מקצועי, ייעוץ משפטי, תמיכה טכנולוגית, וכל משאב נחוץ אחר.
8. עם העקרונות הבסיסיים בחוק הגנת הפרטיות נמנה עקרון ההסכמה - ההסכמה או אי-ההסכמה של אדם לפגיעה בפרטיותו מבטאת את שליטתו בעצמו ובמידע עליו. בנק ישראל אוסף ומנהל, בין היתר, גם מידע אישי שנאסף מכוח סמכות שהוקנתה לו בדין, ללא קבלת הסכמה מנושאי המידע. עובדה זו מחייבת את בנק ישראל להקפיד הקפדה יתרה על התנהלות רגישה וזהירה ביחס למידע זה.
9. הגנת פרטיות בתרבות הארגונית - בנק ישראל מתחייב להנחיל לכל עובדיו את חובת ההגנה על הפרטיות ואת מדיניות ההגנה על הפרטיות. כל עובד בבנק ישראל עובר הדרכה רלוונטית עם כניסתו לעבודה, וכן הוא עובר הדרכות תקופתיות בהתאם לדרישות תפקידו. עובדים בצומתי המידע נכנסים לתפקידם רק לאחר שקיבלו אישור מהימנות מתאים מטעם מנהל יחידת הביטחון. אם גורמים חיצוניים עובדים בבנק ישראל או עבורו ויש להם גישה למידע אישי רגיש, גם הם נדרשים לעבור תהליכי התאמה ביטחונית ותשאול תעסוקתי, מטעם מנהל יחידת הביטחון.
10. בנק ישראל עשוי לתעד את התקשורת שהוא מקיים עם הציבור בכל אמצעי התקשורת הזמינים (הקלטת שיחות טלפון, שמירת הודעות דוא"ל, טפסים מקוונים, וכדומה). התיעוד משמש למעקב אחר טיפול בפנייה, כאסמכתה לשיחה, על מנת לוודא שבנק ישראל עומד בדרישות החלות עליו, וכן הלאה. מידע כזה נאסף בהסכמת האנשים שהמידע מתייחס אליהם, וזו ניתנת בעת יצירת הקשר עם בנק ישראל. במקרים אלו לא חלה בהכרח חובה חוקית למסור את המידע, אך מובן שעל מנת לברר את פנייתם בנק ישראל צריך להשתמש במידע אישי - כולל העברתו לצדדים שלישיים, לרבות הגוף הנילון או רשויות מדינה שעשויות לסייע בטיפול. בנק ישראל אינו עושה שימוש אחר במידע זה.
11. בנק ישראל מפעיל מצלמות אבטחה ומצלמות מעקב באתרים שונים, בכלל זה במרחב הציבורי הסמוך למשרדיו. בהפעלת המצלמות בנק ישראל מקפיד ליישם את החובות

המפורטות בחוק הגנת הפרטיות ובהנחיות רשם מאגרי המידע, ואלה העיקריות שבהן: החובה להודיע למי שנאסף עליו מידע, האיסור להשתמש במידע למטרה שונה מזו שלשמה הוא נאסף, החובה לתת לנושא המידע זכות לעיין בו ולתקנו, החובה לשמור על סודיות ולהקפיד על אבטחת המידע.

12. רשימות תפוצה באתר האינטרנט - בנק ישראל מאפשר לציבור להירשם באתר האינטרנט שלו כדי לקבל פרסומים שונים (שערים יציגים, הודעות לעיתונות, מחקרים ומאמרים, קריירה, מכרזי רכש, ועוד). כתובות דוא"ל אלה משמשות רק לשליחת הפרסומים שבעליהן ביקשו, ובנק ישראל אינו מעבירן בשום אופן לצדדים שלישיים מסחריים. בנק ישראל עשוי לנתח את המידע לצורכי אבטחת מידע. ההרשמה עצמאית (opt-in) - אין חובה חוקית למסור את המידע - אך מובן שבנק ישראל צריך להשתמש בכתובות הדוא"ל כדי לשלוח את הפרסומים. ככלל בנק ישראל אינו מזהה את הנמענים, אולם אם מתעורר צורך להגן על האתר או לבחון חשד לשימוש לרעה במערכת ההרשמה, הוא עשוי לפעול לזיהוים. האפשרות לבטל את ההרשמה (opt-out) זמינה בכל עת, אך בנק ישראל שומר כתובות דוא"ל שהוסרו מרשימת התפוצה כדי שיוכל לטפל בתלונות אפשרויות בעניין הודעות שנשלחו לפני בקשת ההסרה.

13. בנק ישראל מציע למשתמשים באתר האינטרנט שלו לוודא שהם גולשים באתר האמיתי ולא באתר מתחזה - לשים לב כי הם גולשים בדף שכתובתו מתחילה בצירוף האותיות "https://", המציין גישה מאובטחת - וכן להימנע מגלישה לאתר דרך קישורים שנשלחים בדוא"ל, גם אם נוצר רושם שההודעה דחופה והשולח מזדהה כנציג בנק ישראל. נוסף לכך הוא מבקש מציבור המשתמשים שלא לפתוח הודעות דוא"ל שנשלחו כביכול מבנק ישראל אך הן חשודות: נושא ההודעה אינו סביר, ניסוח ההודעה לקוי או כולל שגיאות כתיב, ההודעה כוללת הפניות לאתרים חשודים או בקשה להזין פרטי חשבון, סיסמאות או כל מידע חסוי או אישי שאין למסור ברשת, וכיוצא באלה. באופן כללי יש להתייחס בזהירות רבה להודעות שנראות חשודות, אין תחליף להפעלת היגיון בריא. אתר האינטרנט של בנק ישראל כולל קישורים (links) לדפי אינטרנט באתרים חיצוניים שאינם כפופים למדיניות ההגנה על הפרטיות של בנק ישראל. בנק ישראל אינו מנהל את האתרים החיצוניים האלה ואינו אחראי להגנת הפרטיות של הגולשים בהם.

14. Cookies⁴ - אתר האינטרנט של בנק ישראל אינו "יוצר" Cookies במחשבים של הגולשים בו.

15. הזכות לעיין במידע ולתקנו:

15.1. אם אדם מבקש לעיין במידע שבנק ישראל מחזיק לגביו (למעט מידע שמוחזק במאגר נתוני האשראי שהוקם בהתאם לחוק נתוני אשראי⁵), עליו לפנות אל הממונה

⁴ Cookie היא מחרוזת אותיות או מספרים שאתר אינטרנט עשוי לשמור במחשב של משתמש, על מנת לאמת ולאגור מידע על אודות גלישת המשתמש, למשל העדפותיו.

⁵ בהתאם לסעיף 59 לחוק נתוני אשראי, העברת מידע מהמאגר אפשרית רק בהתאם להוראות חוק נתוני אשראי. חוק נתוני אשראי מסדיר בצורה ספציפית את מימוש זכות העיון.

על הגנת הפרטיות בבנק ישראל (ראו פרטי התקשרות בסעיף 19 להלן); בנק ישראל עשוי לבקש מהפונה מידע נוסף, על מנת לבחון את בקשתו. הפונה רשאי לבקש מבנק ישראל להשיב לשאלות הבאות:

- 15.1.1. איזה מידע על המבקש בנק ישראל מנהל?
 - 15.1.2. מה מקור הסמכות של בנק ישראל לנהל את המידע?⁶
 - 15.1.3. איזה שימוש בנק ישראל עושה במידע?
 - 15.1.4. מהו מקור המידע?
 - 15.1.5. לאיזו תקופה בנק ישראל שומר את המידע?
 - 15.1.6. מי רשאי לגשת למידע, ולמי (אם בכלל) בנק ישראל מעביר את המידע?
- 15.2. בנק ישראל יאפשר לעיין במידע תוך זמן סביר בהתחשב בנסיבות העניין, אלא אם קיימים נימוקים לגיטימיים למנוע זאת (לדוגמה: מסירת המידע עלולה לפגוע בפרטיות של אחרים; מסירת המידע מנוגדת לחיסיון שנקבע לפי דין⁷). במקרים אלו יבחן בנק ישראל את האפשרות למסור מידע חלקי, בהתאם לנסיבות. בכל מקרה שבנק ישראל יסרב למסור מידע הוא ינמק את סירובו.
- 15.3. אם אדם עיין במידע עליו ומצא כי הוא אינו נכון, שלם, ברור או מעודכן, הוא רשאי לפנות אל הממונה על הגנת הפרטיות בבנק ישראל בבקשה לתקן את המידע או למחוק אותו. בנק ישראל יבצע את השינויים הנדרשים בהתאם לבקשה.
16. במקרים מסוימים בנק ישראל עשוי למסור לגורמי חוץ (כגון אנשי אקדמיה ומחקר חיצוניים ולשכות אשראי כהגדרתן בחוק נתוני אשראי) מידע כלכלי שמקורו במידע שניתן לזהות בו את פרטיו של פלוני. מסירה כזו מחייבת לערבל את הנתונים באופן שימנע את האפשרות לקשור בין פלוני למידע עליו ("התממה"). אם יש צורך בכך, היכולת לפענח את המידע ולקשור אותו לאדם פלוני תישמר בבנק ישראל בלבד.
17. בנק ישראל עשוי להעביר לצדדים שלישיים את המידע האישי שהוא מנהל כאשר החוק דורש זאת או כאשר קידום מטרותיו דורש זאת ואין מניעה חוקית להעביר את המידע. כל בקשה להעברת מידע נבחנת בוועדה להעברת מידע שבנק ישראל מינה בהתאם להוראות תקנה 3 לתקנות הגנת הפרטיות (תנאי החזקת מידע ושמירתו וסדרי העברת מידע בין גופים ציבוריים), תשמ"ו-1986. בנק ישראל שומר לעצמו את הזכות להעביר את המידע האישי שהוא מנהל אל מחוץ לישראל, בנסיבות המתאימות ובהתאם לתקנות הגנת הפרטיות (העברת מידע אל מאגרי מידע שמחוץ לגבולות המדינה), תשס"א-2001. מדובר

⁶ מקורות הסמכות של בנק ישראל לאסוף מידע ולנהל אותו מגוונים. לדוגמה - סעיף 5(א) לפקודת הבנקאות, 1941, מסמיך את המפקח על הבנקים, או לבאים מטעמו, "לדרוש מתאגיד בנקאי וכן מדירקטור, מעובד או מרואה החשבון של תאגיד בנקאי, למסור לו ידיעות ומסמכים שבידיהם הנוגעים לעסקי התאגיד הבנקאי וכל תאגיד שבשליטתו, או לאפשר לו לעיין בכל מסמך כאמור, להעתיקו או לצלמו".

⁷ דוגמה לאיסור מסירת מידע שנקבע בדיון היא מסירת מידע שהתקבל בפיקוח על הבנקים בהתאם לסמכות שנקבעה בפקודת הבנקאות או בחוק הבנקאות (רישוי) - סעיף 15א(א) לפקודת הבנקאות, 1941 קובע: "לא יגלה אדם ידיעה שנמסרה לו ולא יראה מסמך שהוגש לו לפי פקודה זו או לפי חוק הבנקאות (רישוי), אולם מותר לגלות ידיעה אם הנגיד יראה צורך בכך לצרכי תביעה פלילית, או אם הידיעה או המסמך נתקבלו מתאגיד בנקאי - בהסכמתו.

בעיקר: (1) בהעברת מידע למדינה שהדין בה מבטיח כי רמת ההגנה על המידע אינה פחותה מרמת ההגנה הקבועה בדין הישראלי; (2) במידע שנושא המידע הסכים להעבירו; או (3) במידע שהדין הישראלי מחייב להעבירו.

18. הממונה על הגנת הפרטיות בבנק ישראל יתרגם מדיניות זו להוראות עבודה הלכה למעשה, ואלה ישמשו לגורמים הרלוונטיים קווים מנחים ליישום המדיניות. רמת ההגנה על הפרטיות שההוראות ישקפו תיקבע יחסית לרמת הסיכון שהפרטיות תיפגע כתוצאה מהשימוש במידע ובמערכות מידע. הממונה על הגנת הפרטיות בבנק ישראל יקיים תהליך רצוף של ניהול סיכונים במגמה לצמצם ככל האפשר.

19. שאלות בנוגע לאופן שבו בנק ישראל שומר מידע על הציבור, ובפרט תלונות על פגיעה בפרטיות בבנק ישראל (למעט תלונות שנוגעות למערכת נתוני אשראי⁸), ניתן להפנות אל הממונה על הגנת הפרטיות בבנק ישראל. בנק ישראל מחויב לברר באופן יסודי, מהיר ודיסקרטי כל תלונה שאדם מגיש בנוגע לפרטיותו, לסודיות המידע האישי שלו, או לטיפול במידע זה.

ניתן לפנות אל הממונה על הגנת הפרטיות בבנק ישראל בדרכים הבאות:

בדוא"ל - privacy.protection@boi.org.il

בדואר רגיל - ת"ד 780, ירושלים 9100701

⁸ בהתאם להוראות חוק נתוני אשראי, הסמכות לבירור תלונות ציבור נתונה לממונה על שיתוף בנתוני אשראי.